

Nr. 28.
7.
nóvbr.

L ö g

um

breyting á eldri lögum um siglingar og verzlun á Íslandi.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Leiðarbrjef verzlunarskipa og lestagjald það, sem ákvæðið er með lögum 15 apríl 1854, skal af numið.

2. grein.

Rjett eiga menn í kaupstöðum og löggiltum kaптúnunum á því, að verzla, ef leyst er til þess borgarabryef hjá sýslumanni eða bæjarfógeta og greitt er fyrir 50 kr., er renna í sýslusjóð eða bæjarsjóð. Borgarabryef gildir að eins fyrir kaптún það, sem leyfi er fengið til að verzla í.

Til þess að geta fengið borgarabryef, þarf eigi að hafa vörubrygðir þær, sem opið brjef 28. des. 1836 6 gr. og tilsk. 13 júní 1787 2. kap. 12. gr. áskilja.

3. grein.

Heimilt skal kaupmönnum þeim, er reka fasta verzlun hjer á landi, að verzla á skipum hvar sem þeir vilja, án alls tímatakmarks; þó skulu þeir á einhverju löggiltu kaптúni vera búnir að fullnægja ákvæðum laganna um tollgreiðslu og sóttvarnir. En eigi mega þeir þó selja vínföng nje áfenga drykki annarsstaðar en á löggiltum kaптúnunum.

4. grein.

Þeim, sem eigi reka fasta verzlun hjer á landi, er heimilt að verzla að eins af skipum sínum sem lausakaupmenn á löggiltum höfnum. Utanríkisskip þurfa eigi að koma fyrst á nokkurn af hinum sex verzlunarstöðum, sem fyrir er mælt í 2. gr. laga 15. apríl 1854; þó skal þess gætt, sem fyrirskipað er um tollgreiðslu og sóttvarnir.

5. grein.

Rjett er hverjum þeim búanda, er sýslunefnd hans telur til þess hæfan, að verzla með allan varning, nema vínföng og áfenga drykki, en til þess skal hann leysa leyfisbrjef, er sýslumaður veitir, og greiða 50 kr., er renna í sýslusjóð. Þó hefir sýslunefnd vald til að neita um slíkt leyfi, þar sem hún álitur slíka verzlun óþarfa, eða hætt við að hún verði vanbrúkuð.

Nr. 28. Lög 7. nóvbr. um breyting á verzlunarlögum.

7. dag nóvbrm.

L o v

Nr. 28.
7de
Novbr.

om

Forandring af ældre Love om Skibsfart og Handel paa Island.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Sopas for Handelskibe og den Kæstafgift, som er bestemt ved Lov af 15. April 1854 affattes.

§ 2.

Ret til at handle i Kjøbstæder og paa autoriserede Handelspladse opnaas ved at løse hos Sysselmanden eller Byfogden et Borgerbrev, hvorfor betales 50 Kr., der tilfalde Sysselskassen eller Bykassen. Borgerbrevet gælder kun for den Handelsplads, som det tillader Handel paa.

Til Opnaaelse af Borgerbrev udfordes ikke de Forraad af Varer, som betinges i Plakat af 28de December 1836 § 6, og Frd. 13de Juni 1787 Kap. II. § 12.

§ 3.

De Kjøbmænd, som have faste Etablissementer her i Landet, skulle have Ret til at handle fra Skib hvorsomhelst de ønske, uden nogen Begrænsning i Tid; dog skulle de forinden paa et autoriseret Handelssted have opfyldt Lovgivningens Bestemmelser om Erlæggelse af Told og om Karantæne. Men Spirituosa eller berusende Drikke maa de dog ikke sælge andetsteds end paa autoriserede Handelssteder.

§ 4.

De som ikke have faste Handelsetablissementer her i Landet, maa kun handle fra deres Skibe som Spekulanter paa autoriserede Havne. Udenrigskibe behøve ikke først at anløbe noget af de sex Handelssteder, som omhandles i Lov 15. April 1854, § 2; dog at Told- og Karantæne-Bestemmelserne efterkommes.

§ 5.

Enhver Bønde, som vedkommende Sysselforstanderskab anser for skikket dertil, skal have Ret til at handle med alle Slags Varer, undtagen Spirituosa og berusende Drikke, naar han derpaa har løst Bevilling, som Sysselmanden udsteder, og betalt 50 Kr., der tilfalde Sysselskassen. Sysselforstanderskabet har dog Myndighed til at nægte en saadan Bevilling, naar det anser en saadan Handel for unødvendig eller frygter for, at den vilde blive misbrugt.

Nr. 28. Lov af 7de Novbr. om Forandring af Handelslovgivningen.

Nr. 28.
7.
nóvbr.

6. grein.

Brot gegn 3. og 4. gr. varða allt að 2000 kr. sektum, og gegn 2. og 5. gr. allt að 100 kr. til landssjóðs. Nemi brot gegn lögum þessum þyngri hegningu að lögum, skal og með dómi ákveða, að hinn seki hafi fyrirgjört rjetti sínum til verzlunar. Með brot gegn lögum þessum skal farið sem opinber lögreglumál.

7. grein.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1880.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 7. dag nóvbrm. 1879.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Í nafni konungs

Frederik,

krónprinz.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Overtredelse af §§ 3 og 4 medfører Bøder indtil 2000 Kr., og af §§ 2 og 5 indtil 100 Kr. til Landskassen. Medfører en Overtredelse af denne Lov større Straf ifølge Lovgivningen, bør det tillige ved Dom bestemmes, at den Skyldige har forbrudt sin Ret til Handel. Overtredelse af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 7.

Denne Lov træder i Kraft 1ste Januar 1880.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 7de November 1879.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn

Frederik,

Kronprinds.

(L. S.)

J. Nellemann.